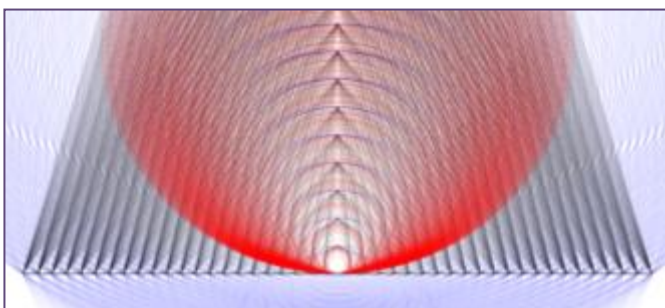

Z kalendára výročí

(v druhom polroku 2025)

(7 medailónov významných osobností - kresťanov)

Jan HUS
Dominik PECKA
VINCENT de Paul
Ľudovít ŠTÚR
MÁRIA TERÉZIA
Tomáš BECKET
Roger Louis SCHÜTZ

prorok IZAIÁŠ: „*Všetkých bude učiť sám Boh.*“

Svätý František z Assisi (* 1181 – † 3. 10. 1226) sa modlieval takto:

„*Pane, urob ma nástrojom svojho pokoja. Daj, aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť; odpustenie, kde sa množia urážky; jednotu, kde vládne nesvornosť. Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdia; vieru tým, čo pochybujú; nádej tým, čo si zúfajú; svetlo tým, čo tápu vo tmách; radosť tým, čo smútia.*“

Viera sa líši od dôkazu: ten je len ľudský, kdežto viera je dar Boží.

Je v srdci a nehovorí ,viem', ale ,verím'.

Blaise Pascal (19. 6. 1623 – 19. 8. 1662)

Víra a rozum jsou jako dvě křídla, se kterými se lidský duch vznáší k pravdě.

Karol WOJTYLA – Ján Pavol II. (18. 5. 1920 – 2. 4. 2005)

Podnetné myšlienky aj v roku 2025

Do hĺbky sa dostávame nie jednou cestou, sondujeme svojimi činmi, vedou, poéziou, láskou i náboženstvom: potrebujeme rôzne metódy, aby sme zmerali svoj svet. K. Čapek (9.1.1890 – 25.12.1938)

V demokracii nesmie byť človek človeku prostriedkom, ale spolupracovníkom vo vzájomnej službe. Základ demokracie: slobodná kritika a verejná kontrola. T. G. Masaryk (7.3.1850 – 14.9.1937)

K Bohu sa približujeme nie chôdzou, ale láskou. A. Augustinus (18.1.354 – 3. 8. 430)

Iba tých pokladám za svojich priateľov, ktorí sú takí smelí, že ma upozornia na moje chyby. R. Descartes (31.3.1596 – 11.2.1650)

Blaho pre jednotlivcov možno priniesť a udržať len vtedy, ak sa dostane pre všetkých a nikto nemôže byť dokonale šťastný, pokiaľ neuvidí blaho zaistené pre všetkých ostatných. J. Bolyai (5.12.1802 – 17.1.1860)

Nie je veľkosť tam, kde nie je prostota, dobro a pravda. L.N. Tolstoj (9.9.1828 – 20.11.1910)

Som všetko a pritom neúplný. Som celok i časť. P. Valéry (30.10.1871 – 20.7.1945)

Smutné je, že hlupáci sú takí sebaistí a ľudia múdri tak plní pochybností. B. Russell (18.5.1872 – 2.2.1970)

Vo vojne rozhodnosť, pri porážke vzdor, po víťazstve veľkodušnosť, v mieri dobrá vôľa. W. S. Churchill (30.11.1874 – 24.1.1965)

Jediné na čom záleží, je, aby sme zápasili o svetlo v nás. A. Schweitzer (14.1.1875 – 4.9.1965)

Pravdu dosiahne iba ten, kto ju bez ustania hľadá. A. Ioffe (2.10.1880 – 14.10.1960)

Prežijeme, ak sa nedôvera zmení na vzájomné porozumenie, podozrievavosť na túžbu pomôcť a nenávisť bude nahradená láskou. M. Born (11.12.1882 – 5.1.1970)

Matematika je veda o nekonečne, jej cieľom je, aby človek ktorý je konečný, vystihol nekonečno pomocou znakov. H. Weyl (9.11.1885 – 8.12.1955)

Každý z nás môže byť hrdinom drámy, v ktorej nám ide o večnosť. F. Mauriac (11.10.1886 – 1.9.1970)

Boh je zmyslom veta a svet je znamením Boha. J. Lacroix (2.12.1900 – 27.6.1986)

K šťastiu sa ide naokolo, cez druhých. V. F. Frankl (26.3.1905 – 2.9.1997)

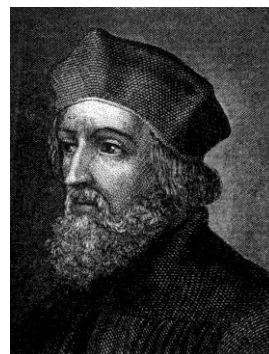
Nemôžeme konať veľké veci, iba malé veci s veľkou láskou. Matka Terézia z Kalkaty (26.8.1910 – 5.9.1997)

Jan HUS

(okolo 1379 – 6. 7. 1415)

Profesor Tomáš Halík na bayreuthskom sympóziu (1993) povedal: *Hus - jako každá velká postava dějin - se stal projekčním plátnem, na něž si různé skupiny a názorové proudy během dějin promítaly své ideály, ale i své obrazy nepřítelů.*

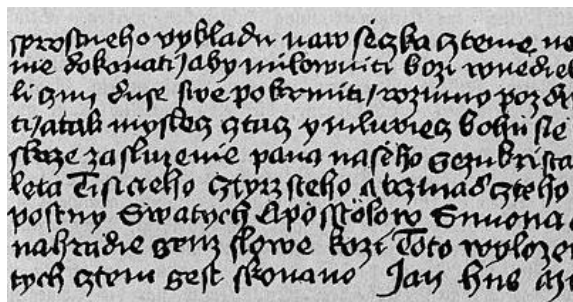
Hus bol majster slobodných umení (1396), vysvätený za katolíckeho kňaza (asi 1400), rektor univerzity v Prahe (1401 - 1403), odvtedy aj kazateľ v Betlehemskej kaplnke. Začal kritizovať nerestný život časti cirkevnej hierarchie, predaj odpustkov a poplatky za úkony, hlásal Viklefove cirkevne bludárske názory. Bol vyhlásený za odpadlíka od viery a exkomunikovaný (1411). Praha sa dostala do kliatby. Na koncile v Kostnici neodvolal svoje učenie (reformný nadkatolicizmus) a bol podľa súdobých svetských zvyklostí upálený. Pápež Ján Pavol II. verejne vyjadril (1999) úprimnú ľútosť nad krutým usmrtením príliš radikálneho reformátora. Prezident Václav Havel na vatikánskom sympóziu (1999), hodnotiacom význam Jana Husa pre európske dejiny a dnešok, uviedol:

Vše nasvědčuje tomu, že velkým vkladem Jana Husa do evropských dějin byl princip osobního ručení. Pravda pro něj nebyla jen volně přenosnou informací, ale životním postojem, závazkem a nárokem. Tím se začala vlastně stávat rozhodující společenskou veličinou konkrétní a jedinečná lidská bytost a její transcendentálně zakotvená odpovědnost. Tedy přesně to, co by měla ctít a oč by se měla opírat celá moderní civilizace, nechce-li dopadnout špatně.

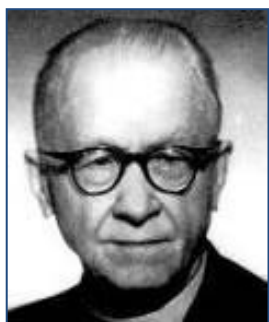

Z myšlienok

- *Protož, věrný křesťane, hledaj pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti: nebuť pravda tě vysvobodí od hříecha, od d'ábla, od smrti dušě a konečně od smrti věčné, jenž jest odlúčení věčné od milosti Božie...*
 - *Kdyby celý svět mi říkal něco, co se vzpírá mému rozumu, nemohl bych takovou věc tvrdit bez odporu svědomí.*
- *Kdo smrti se bojí, ztrácí radosti života. Nade vším vítězí pravda. Vítězí, kdo jest usmrcován.*
- *Jako se nám přikazuje, abychom poslouchali představené, ve věcech dovolených a čestných..., tak se nám přikazuje, abychom se jim vzepřeli tváří v tvář, když žijí v rozporu s božskými příkázáními.*
- *Křesťan má být stálý ve víře a v rozjímání této trojí pravdy: té, která je obsažena v Písmu, té, kterou poznáváme smysly a té, již dosahujeme neomylným rozumem. Je lépe za tuto trojí pravdu vytrpět smrt než získat obročí pochlebováním.*

Dominik PECKA (4. 8. 1895 – 1.5.1981)

Stredoškolský profesor náboženstva ako vysvätený kňaz (1918) poznal veľmi dobre myšlienkové pozadie študentov. Vyučoval aj filozofiu, nemčinu a francúzštinu (Jihlava 1926 – 1941, Brno 1941 – 1953). S úctou a povzbudením usmerňoval mladých ľudí k pochopeniu úlohy človeka v modernom svete. Získal ich dôveru a oni s úžasom čítali jeho literárne odkazy (*Umenie žiť*, *Cesty k pravde*, *Svätí a ľudia*). Rozvinul filozofiu človeka (*Zmysel človeka*, *Tvár človeka*), aby pripravil náznak svojej antropológie (*Človek a dejiny*, *Človek a technika*, *Moderný človek a náboženstvo*). Názory a podnety, úvahy aj vtipné glosy, eseje i aforizmy uverejňoval v časopisoch, prednášal ich bohoslovcom, ale aj spoluväzňom (1954 – 55, 1958 – 60). Čestný doktorát (ThDr. h. c.) získal (1969) v Olomouci.

Z myšlienok

- ♣ *Rozumnosť náboženskej víry vyplýva nejen z autority Boží, ale i z dokazateľnej veriteľnosti a prijateľnosti zjevených pravd, jež sice rozum převyšují, ale rozumu neodporují, a dále i z důstojného rázu zjevených pravd, zaručených i zázraky a proroctvími.*
 - ♣ *Bez součinnosti rozumu nemůže víra plně rozvinout svůj obsah. Pravdy víry jsou takřka vloženy do lůna rozumu, aby se tam vyvíjely k synthese rozumu a víry. Rozum a víra nestojí proti sobě nepřátelsky už proto, že mají společný původ v rozumu božském - naopak, vzájemně se doplňují a vytvářejí ústrojnou jednotu.*
- ♣ *Bůh nestvořil lidi jako loutky, které se pohybují přesně tak, jak se táhá za drátky, na kterých jsou zavěšeny, nýbrž jako bytosti rozumné a svobodné, které jsou schopny ho poznávat a milovat. Proto láska je útvárným principem všech ctností a jádrem všeho náboženského života.*
 - ♣ *Pro otázku Boží existence nemá význam, co věda říká, nýbrž co věda je. Především: kdyby příroda nebyla rozumově poznatelná, nebylo by vědy.*
- ♣ *Všechno, co se dá filosoficky říci o Bohu, uzná za pravdu i věřící člověk. Jenže filosof hledá v Bohu jen rozumné vysvětlení světa. Hledá Boha, ne aby ho uctíval, nýbrž aby uspokojil svého ducha znepokojeného záhadou světa. Věřící člověk však hledá Boha, aby ho mohl milovat. Nehledá pouhé "Absolutno", jež může být i něco neosobního, nýbrž hledá Boha osobního... Ovšem pravda je, že uznání existence osobního Boha má důsledky pro život mravní. A v tom je příčina, kromě jiných příčin, proč člověk Boha popírá...*
- ♣ *Ak máme človeka vychovávať, musíme najprv vedieť, čo človek je... bytosť zložitá a paradoxná, jednotná i podvojná, duchovná i hmotná, prírodná i nadprírodná, rozumová aj inštinktívna, slobodná i spútaná, individuálna i sociálna, smrteľná aj nesmrteľná, bytosť sama so sebou nespokojná, sebe odopierajúca, seba prevyšujúca, putujúca v šerosvite neistoty pozemského údely aj neistoty spásy.*
- ♣ *Na otázku v čom je tajomstvo výchovy, možno odpovedať: v sebvýchove.*

Si taký, aká je tvoja modlitba.

VINCENT de Paul (24.4.1581 – 27. 9. 1660)

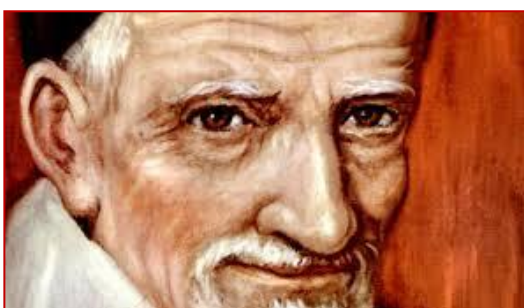

Francúzsky rímskokatolícky kňaz, rehoľník, bol zbožný, plný viery, nadšenia a horlivosti, mal rozhodný temperament, humor, dynamizmus, prirodzený zmysel pre realitu, sedliacku múdrosť... Cez službu chorým a chudobným pokorne konal dobročinnosť a spoznával Božie cesty. Pán Boh mu naznačil smer misionárskej služby pre duchovné dobro bližným. Založil (1625) *Spoločnosť misijných kňazov*, v súčasnosti *Misijná spoločnosť sv. Vincenta de Paul – CM*. Zbierali nájdené a opustené deti, ošetrovali chorých, ranených, väzňov, vyučovali nevedomých a slúžili všetkým, ktorí sa nachádzali či už v materiálnej alebo duchovnej biede. Vincent nás aj dnes vyzýva prijímať druhých takých, akí sú, hľadať ich tam, kde sú a znížiť sa natoľko, aby nás dokázali prijať.

Z myšlienok

Vincent de Paul

*Aká je naša úcta k Bohu,
natoľko ho budeme milovať!
Neprestaňte zotrvať v modlitbe
a nemyslite si, že je to márne.
Boh nám prikazuje len rozhodit' siete
a nie chytať ryby.*

- *Modlitba je povznesenie ducha k Pánu Bohu, s ktorým sa duša intímne spája a hľadá jeho prítomnosť v sebe. Je to rozhovor duše s Bohom, vzájomná komunikácia, pri ktorej sa on prihovára duši a vnuká jej, čo má robiť a ako má poznať jeho vôľu. Pri modlitbe počúvame, čo Pán Boh hovorí a prosíme si, čo je potrebné pre nás i pre bližných.*
- *Božie kráľovstvo je pokoj v Duchu Svätom... Liekom na starosti je láskavosť.*
 - *Vrchol dokonalosti nie je, aby sme zažívali Božiu prítomnosť, ale plnili Božiu vôľu.*
- *Nestačí mať lásku v srdci a na perách. Musí prejsť do činov, lebo iba vtedy je dokonalá, keď v srdciach tých, ktorých milujeme, vzbudzuje lásku.*
- *Nič iné, iba pravdy viery sú schopné naplniť naše srdce a s istotou nás viesť.*
- *Nestačí milovať Pána Boha, treba sa starať, aby ho milovali aj iní.*

Ľudovít ŠTÚR

(28.10.1815 – 12.1.1856)

Slovenský politik, filozof, historik, jazykovedec, spisovateľ, básnik, publicista, redaktor a pedagóg. Oboznámil (1843) svojich blízkych priateľov s myšlienkou spojiť katolícky aj evanjelický prúd Slovákov na báze jednotného spisovného jazyka (stredoslovenské nárečie). Zjednotenie Slovákov chcel uskutočniť prostredníctvom všeslovenského nadkonfesionálneho spolku Tatrin. Štúr, Hurban a Hodža sa stretli (11.7.1843) na fare v Hlbokom, kde sa dohodli na postupe pri zavedení slovenčiny

do praxe. Navštívili (17. júla) na Dobrej Vode predstaviteľa bernolákovčiny Jána Hollého, a oboznámili ho o svojím zámerom. Štúr (od roku 1845) vydával v Bratislave *Slovenskije národnje novini*. Vydal (1846) *Nárečja Slovenskua alebo potreba písanja v tomto nárečí*, aj jazykovedné dielo *Nauka reči Slovenskej*, obsahujúce základy novej gramatiky. Na zhromaždení Tatrina (august 1847) v Čachticiach sa zástupcovia katolíkov a evanjelikov definitívne dohodli na spoločnom používaní nového spisovného jazyka.

Z myšlienok

Podľa schopnosti obetovať sa posudzujeme človeka aj národ, a keďže má obeť v živote taký hlboký význam, musí mať svoju obeť aj najvyššia oblasť života, náboženstvo, musí ju zobrazovať a neustále k nej nabádať ducha.

Národy, ktoré odvrhli Kráľovstvo Božie, spravodlivosť, opravdivé ľudské konanie, zabudli na Boha a zaujímali sa len o to „ostatné“, teda len o svetské veci, rad za radom upadli, a tento výrok sa aj v budúcnosti ukáže ako pravdivý.

V kmeni našom musíme byť Slovania, v národe našom ľudia: to je slávne, požehnané, to je vysoké určenie naše slovanské!

Celé dejiny sú v službách ducha, alebo inými slovami, pôsobia a vplývajú na ne duchovné záujmy, ako napríklad náboženstvo a štát, umenie a veda. Prostredníctvom tohto všetkého sa má ľudský rod stále viac a viac zušľachtovať, oslobodzovať a dospievať k vedomiu samého seba, má sa čoraz viac približovať k ideálu ľudského života.

Kto žije duchom, v tom žije celý svet a on v celom svete.

Čím národ nižšie stojí, čím hlbšie v živote telesnom je ponorený, tým menej vážnosti má sám k sebe a tým ľahšie si dá so sebou zahrávať a svoje si odnímať, ako i jednotlivý človek v bahne telesného života zaviaznutý je bez vážnosti k sebe samému a ľahko sa ... za úžitok telesný nielen s telom, ale aj s dušou zapredá.

Ľudovít Štúr

MÁRIA TERÉZIA z rodu Habsburgovcov

(13. 5. 1717 – 29. 11. 1780)

Mária Terézia bola najstaršia dcéra Karola VI. Habsburského a jeho manželky Alžbety Kristíny Brunšvickej. Od malička bola veľmi učenlivá a snaživá, vychovávali a vzdelávali ju jezuiti. Získala vynikajúce vzdelanie v oblasti histórie, latinčiny, francúzštiny a nemčiny. Venovala sa aj maľovaniu, tancu a hudbe. Hovorila aj po taliansky a po španielsky. Okrem toho si veľmi dobre osvojila matematiku, získala dôkladne všeobecne vzdelanie.

Od roku 1740 sa stala rakúskou arcivojvodkyňou. Dňa 25. júna 1741 bola uhorským snemom prijatá za uhorskú kráľovnú a uhorskí šľachtici jej prisahali vernosť. Veľkolepé korunovačné slávnosti sa však konali necelé tri mesiace po korunovácii v Bratislave. Ostrihomský arcibiskup Esterházi položil na jej hlavu korunu sv. Štefana. V Prahe bola (12. mája 1743) olomouckým biskupom korunovaná za českú kráľovnú. Jej celý titul bol *Mária Terézia, cisárovná Svätej ríše rímskej nemeckého národa, Kráľovná Uhorská, Česka, Chorvátska a Slavónska, arcivojvodkyňa Rakúska, vojvodkyňa Parmy a Piacenzy a veľkovoľvodkyňa Toskánska*. Medzi 20. – 39. rokom života porodila Mária Terézia 16 detí. Po prvých troch dievčatách sa jej narodil (13.3.1741) syn Jozef – následník trónu.

Mária Terézia využívala myšlienky osvietenstva, podľa ktorých môže panovník vhodnými zákonmi zlepšiť situáciu štátu, občanov a zabezpečiť spoločenský pokrok. Vedená intuitívnou inteligenciou, dokázala vytvoriť súlad tradície s duchom zmeny a zanechala nám model osvieteného konzervativizmu. Nesporne patrila medzi najvýznamnejšie osobnosti nielen svojej doby, ale celej histórie vôbec.

Z reforiem jej vlády

- Spravila (1748) súpis vlastníkov pozemkov *Tereziánsky kataster* a na základe toho sa stanovili dane. Správu financií odobrala stavom a zriadila nový systém, ktorý lepšie zodpovedal potrebám štátnej pokladnice.
- Založila (1763) v Banskej Štiavnici *Banskú akadémiu*, ktorá bola prvá na svete.
- V Uhorsku i proti vôli šľachty vydala (1767) *urbáriánsky patent*, ktorý upravoval povinnosti poddaných voči zemej. Určil maximálne poddanské povinnosti, čím zlepšil sociálne postavenie poddaného a určil aj veľkosť poddanskej usadlosti.
- Vydala (1768) nový trestný poriadok – *Constitutio Criminalis Theresiana*; zakázala vynášať rozsudky nad čarodejnicami, zmiernili sa telesné tresty a zrušila stredoveké mučenie. Vydala aj nový jednotný občiansky zákonník *Lex Theresiana*. Podľa neho platilo, že pred súdmi sú všetci občania formálne rovní a poddaný mal právo na obhajcu.
- Vydala (1774) *Všeobecný školský poriadok*; nárok na vzdelanie má každé dieťa na území habsburskej monarchie, bez ohľadu na pôvod, miesto bydliska alebo pohlavie. V každej dedine sa mala založiť škola, v ktorej sa deti mali učiť tzv. *trivium*, teda čítať, písať a počítať, čím sa položili základy všeobecnej gramotnosti. Schválila (1777) osobitnú štátnu normu pre Uhorsko *Ratio educationis* – organizačný poriadok pre školstvo; zaviedla povinnú školskú dochádzku pre deti od 6 – 12 rokov a 3 typy škôl; vzdelanie treba každému. Do školy mohli chodiť aj dievčatá, ktoré sa dovtedy oficiálne nikde nemohli vzdelávať.

- Podporovala opravu a budovanie nových ciest, ktoré slúžili na rozvoj obchodu.
- Nechala raziť nové kvalitné strieborné mince, známe ako tereziánske toliare, vydala (1762) prvé papierové peniaze v strednej Európe.
- Zjednotila váhy a miery.
- Odstránila súkromné vyberanie mýta.
- Nechala kompletne zrekonštruovať *Bratislavský hrad*, aj *Pražský hrad* (1753 až 1775)

*Nehľadiac na starobu,
neduhy a povinnosti,
ktoré ma ťažia,
bola mi výchova detí
vždy veľkou a nadmieru
milou povinnosťou.*

Tomáš BECKET

(* 1118/1120 - † 29.12.1170)

Vyštudoval cirkevné právo v Bologni a v Auxerre. Kráľ Henrich II., ho v r. 1155 vymenoval za svojho kancelára.

Stal sa kňazom a 3. 6. 1162 aj biskupom.

Tomáš začal brániť záujmy cirkvi a svojich veriacich. Postavil sa proti obmedzeniu pápežskej právomoci v Anglicku a tak aj proti panovníkovi a ich priateľstvo sa premenilo na nenávisť od kráľa. Zomrel mučeníckou smrťou, zavraždený vo svojej katedrále kráľovými rytiermi.

Vražda Tomáša Becketa a fakt, že Henrich II. nepotrestal jeho vrahov, viedli ku konfliktu s pápežom

a boli jednou z príčin (resp. zámienok) následného povstania mnohých Henrichových vazalov, vrátane jeho vlastných synov.

V r. 1174 pápež Alexander III. vyhlásil Tomáša Becketa za svätého a je uctievaný ako mučeník za obranu Cirkvi.

<http://catholica.cz/?id=4905>

https://www.wikiwand.com/cs/Tom%C3%A1%C5%A1_Becket

Z myšlienok

*Brzy mne budete nenávidět stejně, jako mne teď milujete,
neboť si v církevních věcech osobujete autoritu, kterou nemíním trpět.*

Ve jménu Ježíšově a ochrany církve jsem připraven obejmout smrt.

Bože,

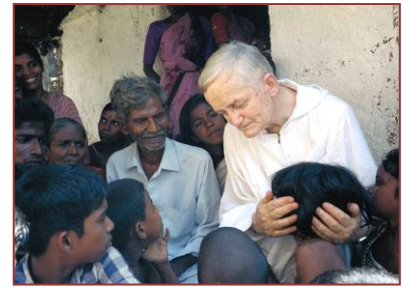
Tys dal svatému Tomášovi odvahu a statečnost,
aby se nebál obětovat svůj život
za spravedlnost a svobodu cirkve;
na jeho přímlovu posiluj i nás,
ať jsme připraveni z lásky ke Kristu podstoupit i smrt,
abychom neztratili život věčný.

Roger Louis SCHÜTZ

(12. 5. 1915 – 16. 8. 2005)

Z rodného Švajčiarska odišiel (1940) do Francúzska a v Taizé založil ekumenickú komunitu, v ktorej dobrota srdca a jednoduchosť mali byť uprostred všetkého.

V roku 1949 siedmi novodobí rehoľníci zložili sľub čistoty, chudoby a poslušnosti. Ich nasledovníci prijali komunitné Pravidlá Taizé v roku 1953. Vznikol tak nový spôsob súžitia ľudí rôznych kresťanských náboženských vyznaní, pretože kresťania ťažia svoju energiu pre jednanie vo svete práve z modlitby. Ján Pavol II. pri návšteve Taizé (1986) konštatoval: *Do Taizé sa prichádza, ako sa prichádza k prameňu. Pútnik sa zastaví, uhasí smäd a ide ďalej.* Brat Roger vyšiel zo svojej rodnej protestantskej viery a prijal plnosť katolíckej viery, bez toho, aby sa zriekol svojho protestantského dedičstva. Za dielo náboženského zmierenia dostal

aj Templetonovu cenu (1974), Cenu UNESCO za výchovu pre mier (1988), medzinárodnú Cenu Karola Veľkého (1989) i Cenu Roberta Schumana (1992). Mních Roger vnímal jednotu kresťanov predovšetkým ako problém zmierenia, ktorý má riešenie, ak prejavíme zmysel pre lásku a odpustenie. *Myslím, že by sme ho mali počúvať, vnútorne načúvať jeho duchovne žitému ekumenizmu, a naozaj sa nechať viesť jeho svedectvom smerom k skutočne znútornenému a zduchovnenému ekumenizmu* (Benedikt XVI.).

Z myšlienok

- ♣ *Zajtrajšia generácia bude čoraz menej chápať, prečo je kresťanstvo roztrieštené do toľkých vyznaní a bude sa pýtať, prečo sa tak plytvalo energiou, aby sa táto nejednotnosť zdôvodnila. Musíme vidieť pohoršenie, ktoré sme spôsobili pred svetom. Kristova modlitba "aby všetci jedno boli, aby tak svet uveril, že Ty si ma poslal" je aj našou modlitbou.*
- ♣ *Evanjelium vyzýva kresťanov, aby boli údmi Kristovho tela, a nie príslušníkmi, stúpecami alebo dokonca patriotmi vlastnej konfesie... Nikdy sa nezmier so škandálom rozkolu medzi kresťanmi, ktorí všetci tak ľahko hovoria o láske k blížnemu a predsa zostávajú rozdelení.*
- ♣ *Život toho, kto miluje a zabúda na seba, je plný pokojnej krásy. Každé priateľstvo predpokladá vnútorný boj. A niekedy kríž vnáša svetlo do bezodnej hĺbky lásky.*
- ♣ ***Neboj sa, dôvera je na dosah a s ňou šťastie. Áno, Boh chce, aby sme boli šťastní.***

- ♣ *Nenariekaj, ale v každej chvíli obetuj Kristovi všetko, aj svoje unavené telo.*
- ♣ *Perly evanjelia, pokoj a radosť, môžu zaplniť priepasti úzkosti... Sme zosobnený zhluk slabostí, ale zároveň aj spoločenstvo navštívené niekým iným, než sme my sami.*
- ♣ *Pokoj v srdci je nosným trámom vnútorného života, podopiera nás pri výstupe k radosti...*
- ♣ ***Pravá radosť sa daruje... Boh môže iba milovať.***
- ♣ *Tvoja minulosť je ukrytá v Kristovom srdci a o tvoju budúcnosť sa Boh už postaral. Lebo si povoláný k slobode.. Pričiň sa, aby si pochopil všetko o každom človeku.*

- ♣ *Ver, že je Kristus v tebe prítomný, aj keď to nepocítuješ...
Bud' medzi ľuďmi znamením bratskej lásky a radosti...*

- ♣ *Prijmi ma, Pane; daj nech ťa s radosťou očakávam.*
 - ♣ *Vy, ktorí sem vstupujete, zmierte sa – otec so synom, manžel so ženou, veriaci s tým, kto veriť nemôže, kresťan so svojim odlúčeným bratom.*

- ♣ *Keď sa modlíš, deje sa to z lásky. Ak zápasíš, aby si človeku zbavenému práv vrátil ľudskú tvár, deje sa to tiež z lásky...*

*Boh Vám predsa dáva znamenie zakaždým, keď sa nadýchnete,
keď zacítite vôňu kvetov, keď počúvate spev vtákov, keď sa narodí dieťa,*

*Boh Vám dáva znamenie,
keď sa smejete i plačete, keď cítite ako Vám z očí padajú slzy.
Je to znamenie vo Vašom srdci, aby ste ľúbili a objímali.*

*Boh Vám posiela svoje znamenie po vetre
a po dúhe a po všetkých ročných obdobiach.*

Všetky znamenia sú tu a vy im stále neveríte?

Boh je vo Vás i vo mne.

*Netreba ho hľadať, pretože je tu s nami po celý čas.
Mama mi hovorí, že ak hľadám niečo veľké a neskutočné,*

*iste som zabudla otvoriť oči,
pretože uvidieť Boha znamená uvidieť jednoduché veci.*

Boh je tu a nie tam...

Hľadajte ho vo svojom srdci, zrkadle svojej duše.

(zostavil Dušan JEDINÁK)